

ZIMBABWE

Historik	<p>Danmark var blandt de første lande, der støttede Zimbabwe efter selvstændigheden i 1980. I løbet af 1980'erne og 90'erne opbyggedes et omfattende samarbejde bl.a. inden for sundhed, landbrug og infrastruktur. Desuden var der i Zimbabwe gunstige vilkår for udvikling af B2B-samarbejde. Tyggegummifabrikken Dandy etablerede lige efter uafhængigheden en fabrik, der fungerer den dag i dag og har hele regionen som marked. Den politiske situation forværredes i slutningen af 1990'erne, og det påvirkede på forskellig måde bistandssamarbejdet. Bl.a. med iværksættelsen i 2000 af en jordreform med overtagelse af farme ejet af hvide (herunder danskere) forværredes samarbejdet, og i 2002 blev det statslige bistandssamarbejde indstillet og den danske ambassade lukket. Danske NGO'er fortsatte deres virke i landet.</p> <p>Efter dannelsen af en zimbabwisk overgangsregering i 2009 var Danmark blandt de første til at støtte reformkræfterne mhp. demokratisering og stabilisering af samfundet, herunder bekæmpelsen af en voldsom koleraepidemi. I første omgang var hjælpen humanitær. Der ydedes tilskud til lønninger til skolelærere og sygeplejersker og en række af de humanitære hjælpeorganisationer. De danske bidrag er i stigende omfang rettet mod egentlig udvikling, men indtil videre er der tale om en risikofyldt overgang. Der ydes fortsat ikke støtte gennem statslige strukturer, og dialogen med regeringen er fortsat båret af dem, der tidligere var i opposition.</p>
Sektorvalg/ fokusområder	<p>Den danske indsats – der ligger i forlængelse af regeringens prioriteter – koncentrerer sig om bistand til landbrugere, herunder kreditter, gødning og såsæd m.h.p. fødevarerikring. Desuden støttes en multidonorfond for renovering af infrastruktur. Endelig ydes støtte til aktiviteter vedr. fremme af menneskerettighedsforbedringer, kvinders udvikling, retsvæsen m.m., der fortrinsvis gennemføres af lokale NGO'er. På disse områder vurderes der at være gode muligheder for at imødekomme det kortsigtede behov for at opnå konkrete resultater, der kan bidrage til at understøtte reformprocessen, og samtidig lægge spor ud for en eventuel langsigtet dansk udviklingsindsats, der kan bidrage effektivt til fattigdomsreduktion og økonomisk udvikling på sigt. En egentlig længeresigtet strategi kan næppe udvikles før afholdelsen af de næste valg (forudsat de gennemføres tilfredsstillende). Disse skal senest afholdes i 2013, men der er tegn på, at de vil blive gennemført tidligere.</p>
Udviklingsbehov	<p>Efter økonomiens og de sociale sektors næsten totale kollaps er genopbygningsbehovet enormt. Det skønnes, at 80% af befolkningen er uden job, og i de seneste år har en stor – men heldigvis nu faldende – del af befolkningen været afhængig af international fødevarerhjælp. Zimbabwe-dollar blev i 2009 erstattet af andre valutaer (især US dollar og Rand), og denne udvikling har i sig selv medført en hurtig vækst i vareudbuddet i og omkring byerne. Endnu er disse valutaer ikke gangbart betalingsmiddel uden for byerne. På kort sigt er samfundet helt afhængigt af international hjælp. Indtægterne fra landbruget er faldet lodret efter indgrebene mod de kommercielle (hvide) farmere. Deres produktion skal erstattes af opbygningen af nye brug, og processen forudses at være lang. Over en million af de bedst uddannede zimbabwere har forladt landet, men ventes tilbage, når situationen</p>

	<p>stabiliseres. Der er tegn på genopretning i turistsektoren. Krisen har betydet stort tilbageslag i bekæmpelsen og udbredelsen af HIV/AIDS og andre sygdomme.</p>														
Relevans	<p>Det fornyede danske engagement har været med til at skabe ny opmærksomhed, debat og støtte til reformkræfternes bestræbelser. Danmark har med sin stærke politiske støtte til overgangsregeringens kamp for stabilitet og fremdrift opnået en meget anerkendt position og dialog. Desuden ser det ud, som om de politiske risici Danmark har taget har vist vejen for andre lande og partnere. I det videre samarbejde er der oplagte muligheder for opbygning af et program inspireret af Afrika Kommissionen og nye danske prioriteter.</p>														
Effekt og resultater	<p>Samarbejdet med Zimbabwe i denne fase er måske noget af det mest effektfulde, både i relation til stabilisering af en svag stat, frihed og respekt for menneskerettigheder samt fattigdomsorientering og kvinders rettigheder. Desuden står Danmark enestående stærkt i dialogen med de ledende kræfter i samfundet. Resultaterne på kort sigt er synlige og åbenbare. Men et stærkt engagement er også risikofyldt p.g.a. den fortsatte tilstedeværelse og indflydelse af de indflydelsesrige reformmodstandere. Der er blandt donorer delte meninger om udbyttet af støtte til regeringen, så længe reformmodstandere fortsat er ved magten. Men der er mange tegn på, at hjælpen virker, og at hurtig genopretning er mulig, om end ingen forudser, at den problematiske jordreform helt kan ”skrues tilbage”.</p>														
Donoroverblik	<p>Gældssituationen er kritisk. Zimbabwe har ikke serviceret sin udlandsgæld siden 2000, og forfalden gæld forventes i 2013 at nå op på 6,5 mia.USD. Der er behov for forhandlinger og nye aftaler med de internationale finansielle institutioner om en løsning. Efter indgåelsen af en magtdelingsaftale i 2008 og den efterfølgende regeringsdannelse i 2009 yder en række traditionelle donorer stigende overgangsbistand. Enkelte donorer forholder sig stadig afventende. Nye donorer som Kina og Indien er velforankret i Zimbabwe på samme måde som i andre afrikanske lande.</p>														
Særlige politiske hensyn	<p>Stabilisering af Zimbabwe anses for en meget høj prioritet. Tilbageslag i processen kan medføre ustabilitet i hele regionen og desuden få indflydelse på udviklingen mellem det hvide mindretal og sorte i Sydafrika. Engagementet i Zimbabwe er en testcase på det internationale samfunds evne og vilje til støtte overgangsprocesser under vanskelige politiske forhold.</p>														
Placering på internationale indeks for god regeringsførelse	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Doing Business Index: 183 lande</th> <th>Ibrahim Index of African Governance: 53 lande</th> <th>Int. Property Rights Index: 125 lande</th> <th>Global Competitiveness Index: 139 lande</th> <th>Human Development Index: 169 lande</th> <th>Corruption Perception Index: 178 lande</th> <th>Freedom in the World Index: Frit, delvist eller ikke frit land</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>157</td> <td>50</td> <td>121</td> <td>136</td> <td>169</td> <td>134</td> <td>Ikke frit</td> </tr> </tbody> </table>	Doing Business Index: 183 lande	Ibrahim Index of African Governance: 53 lande	Int. Property Rights Index: 125 lande	Global Competitiveness Index: 139 lande	Human Development Index: 169 lande	Corruption Perception Index: 178 lande	Freedom in the World Index: Frit, delvist eller ikke frit land	157	50	121	136	169	134	Ikke frit
Doing Business Index: 183 lande	Ibrahim Index of African Governance: 53 lande	Int. Property Rights Index: 125 lande	Global Competitiveness Index: 139 lande	Human Development Index: 169 lande	Corruption Perception Index: 178 lande	Freedom in the World Index: Frit, delvist eller ikke frit land									
157	50	121	136	169	134	Ikke frit									